

Urząd Marszałkowski
Województwa Kujawsko-Pomorskiego

13 sierpnia 1922 roku w Krakowie na świat przyszła **Anna Raczyńska** z domu Górską. Dzieciństwo spędziła w Katowicach, gdzie jej ojciec, dr Kazimierz Górski, był ordynatorem chirurgii w szpitalu górniczym. Ojcowski autorytet i wzór wzbudzał w pani Annie pragnienie, aby w przyszłości również zostać lekarzem.

Na rok przed jej maturą rozpoczęła się wojna, a rodzina znalazła się ponownie w Krakowie. Pod koniec 1941 roku, zarażony tyfusem, umiera jej ojciec. Pani Anna egzamin dojrzałości zdaje na tajnych kompletach, następnie rozpoczyna studia medyczne na Tajnym Uniwersytecie, gdzie poznaje swojego przyszłego męża, Adama Raczyńskiego. W czasie wojny zaliczają pierwszy rok studiów i część drugiego, kontynuując po zakończeniu okupacji. Jeszcze w czasie studiów zatrudnieni pracują jako asystenci w Zakładach Anatomii Patologicznej i Medycyny Sądowej. W 1948 roku uzyskują absolutorium. W tym samym roku zawarli związek małżeński. Pani Anna w 1951 roku uzyskała stopień doktora.

Mąż pani Anny został wcielony do wojska, otrzymując skierowanie do Szpitala Garnizonowego w Toruniu. Brak możliwości powrotu do Krakowa spowodował, że pani Anna zrezygnowała z kariery akademickiej i podjęła pracę asystentki w Szpitalu Dziecięcym w Toruniu. Pod kierownictwem dr Janiny Pietrasiewicz uzyskała I stopień specjalizacji z pediatrii. Po kilku latach pracy zmieniła specjalność, wracając do swoich poprzednich zainteresowań. Odbyła kursy i staże specjalizacyjne w Gdańsku, Warszawie i Krakowie, uzyskując II stopień specjalizacji z anatomii patologicznej. Zorganizowała pierwszą w Toruniu Pracownię Anatomii Patologicznej w Szpitalu Miejskim im. Mikołaja Kopernika, która najpierw mieściła się na Przedzamczu, a potem w szpitalu przy ulicy Batorego. W latach 1976-1977 była kierownikiem połączonego Zakładu Anatomii Patologicznej Szpitala Miejskiego i Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w Toruniu. Pod jej kierunkiem specjalizację uzyskało kilkanaście osób. Zakład rozwijał się, a codzienna współpraca z klinicystami zaowocowała licznymi publikacjami wyników badań, pani Anna współpracowała też z kilkoma zespołami naukowymi Uniwersytetu Mikołaja Kopernika. Pełniła również funkcję konsultanta wojewódzkiego. Za swoją pracę wielokrotnie była wyróżniana, między innymi odznaczeniem Pro Gloria Medici. Pracowała w swoim zakładzie do 1993 roku, kiedy przeszła na emeryturę. Pracę kontynuowała w Pracowni Oligobiopsji przy Klinice Chirurgii Szpitala Wojewódzkiego do (końca 2004 roku) kończąc pracę zawodową w wieku 82 lat.

Rodzinne tradycje lekarskie podtrzymują córka Anna - lekarz kardiolog, oraz wnuczka Ewa - internistka i diabetolog; druga córka Maria jest matematykiem, a syn Andrzej fizykiem.

Oprac. Biuro Prasowe Urzędu Marszałkowskiego

Sierpień 2022 r.